

PRŮZKUMOVÁ DOKUMENTACE A RESTAURÁČNÍ ZÁMĚR

Štuková figurální a vegetativní výzdoba Hankova

Domu ve Dvoře Králové nad Labem

2017

MgA. Ema Kamas, restaurátorka, Jos. Jungmanna 1488, 50401 Nový Bydžov

Tel.: +420 737 548 327, Email: ema.medkova@gmail.com

OBSAH

1	ZÁKLADNÍ INFORMACE	2
2	PRŮZKUMOVÁ A NÁLEZOVÁ DOKUMENTACE	3
2.1	Historie budovy v bodech	3
2.2	Popis střední části hlavního průčelí Hankova domu (<i>výtah z SHP</i>)	4
2.3	Charakterizace a popis současného stavu figurální a ornamentální štukové výzdoby	4
2.3.1	Karyatidy	4
2.3.2	Florální rozety a reliéfy satyrů	5
2.3.3	Architráv - vlys s plastickou výzdobou	6
3	VYHODNOCENÍ PRŮZKUMU	8
4	RESTAURÁTORSKÝ ZÁMĚR	9
6	SONDÁŽNÍ PRŮZKUM	
7	OBRAZOVÁ PŘÍLOHA	
8	OSTATNÍ PŘÍLOHY (Laboratorní průzkum)	

ZÁKLADNÍ INFORMACE

Lokalizace památky

Kraj: Královehradecký

Okres: Trutnov

Obec: Dvůr Králové nad Labem

Bližší určení místa: Náměstí Václava Hanky 299

Parcelní číslo: st. 327

Název objektu: Hankův dům

Údaje o památce

Sloh/datace: neorenesance/1874

Architekt: Václav Kaura

Materiál/technika: tzv. pařížský štuk, štuk/odlitky, tažené prvky, lokální červený písek

Rejstříkové číslo objektu v ÚSKP: 41367/6-3500

Vlastník/investor: Město Dvůr Králové nad Labem

Údaje o akci

Průzkum vypracovala: MgA. Ema Kamas, autorkou fotografií: ©2017 Ema Kamas

Termín průzkumu: Listopad 2017

Průzkumová dokumentace obsahuje celkem 9 stran základního textu, 21 stran sondážního průzkumu, 42 fotografií, jednu přílohu (Laboratorní průzkum).

Fotodokumentace byla pořízena digitálním fotoaparátem Olympus OM-D E-M5, listopad 2017

Místo uložení dokumentace: Archiv restaurátora, Národní památkový ústav, Investor

Restaurátorka je držitelem příslušných povolení k restaurování MK ČR

2 PRŮZKUMOVÁ A NÁLEZOVÁ DOKUMENTACE

2.1 Historie budovy v bodech

1867 Výročí Rukopisu královedvorského, obecní zastupitelstvo zakupuje zahradní hostinec (Lorencův nebo také Mannův či Hankův). V témže roce proběhla nejspíše architektonická soutěž. Vybrán byl pražský architekt Josef Schulz.

28. – 30. září 1867 Probíhala velkolepá slavnost k padesátiletému výročí nalezení Rukopisu královedvorského včetně položení základního kamene.

Vinou špatné hospodářské situace se realizace stavby musela o několik let odložit.

1872 Nová architektonická soutěž, vítězem se stávají návrhy architekta Václava Kaury.

21. března 1873 bylo odsouhlaseno, že stavba divadla se provede podle předloženého návrhu Václava Kaury v neorenesančním stylu. Realizace stavby byla zadána místnímu staviteli Robertu Herknerovi.

16. dubna 1873 bylo započato s kopáním základů.

Ve dnech 26. - 28. září 1874 bylo divadlo slavnostně otevřeno.

1904-1905 Došlo k rozsáhlejším opravám hlavního sálu, včetně zhotovení nové opony Vladimírem Županovským na námět básně Jelen z Rukopisu královedvorského.

Město řešilo během první světové války a v pozdějších letech rozsáhlou přestavbu Hankova domu, v jedné z pozdějších variant měl být zřízen v budově i biograf. Na začátku druhé světové války měla spořitelna prostředky pro postavení nové budovy divadla. Za okupace byly peníze, na výstavbu zabaveny německou Říši.

Během druhé světové války proběhla rekonstrukce Hankova divadla. Nejspíše během této doby došlo k razantní úpravě portiku. Portikus byl zcela zbaven plastické výzdoby.

1969-1974 Proběhla zásadní obnova Hankova domu, došlo také k ne zcela správné rekonstrukci plastické výzdoby portiku.

2003-2004 Proběhly další úpravy fasády.

2015-2016 Byla provedena výměna střešní krytiny, při této příležitosti byly osazeny repliky původních prvků (zdobná mříž a vázy s květinami).¹

¹Rudolf Fiala, *Naše Hankovo divadlo*. Dvůr Králové 1984

Miloš Kudrnovský, Renata Veselá, *Zjednodušený nedestruktivní stavebně-historický průzkum vnějšího pláště hlavní budovy*. Miletín 2015-17

2.2 Popis střední části hlavního průčelí Hankova domu (výtah z SHP)

„Střední díl jižního průčelí je v druhém nadzemním podlaží členěn šesti pilastry. Patky pilastrů spočívají na polopilířích. Dříky jsou zdobený kanelováním, hlavice jsou korintské. Tři pole, vzniklá výše uvedeným členěním, prolamují dva okenní otvory a jeden otvor dveřní. Zaklenuté otvory jsou zvýrazněny menšími pilastry a archivoltami. Součástí archivolt jsou volutové klenáky s akantovými listy. Nad každým otvorem se (v supraportě či suprafenestře) nacházejí reliéfy dvojic andělů držících vždy věnec se stuhami. Uvnitř věnce je ve středním poli umístěna busta Václava Hanky, ve dvou krajních polích lev a znak města. V polích bez otvorů se nacházejí vždy dvě menší orámované plochy. Spodní je opatřena geometrickou výzdobou, horní pak kartuší se stuhami a florální výzdobou. V kartuších je zapsán rok výstavby Hankova domu, tedy rok 1873. Druhé nadzemní podlaží ukončuje architráv a vlys s plastickou výzdobou. Oba architektonické prvky však zachovávají vertikální členění tohoto dílu stavby. Vlys je členěn volutovými konzolami s palmetovými listy v místech níže se nacházejících pilastrů. Tyto konzoly tvoří podstavec pro karyatidy. Vzniklá pole vlysu jsou vyplněna festony a girlandami se lvími hlavami. Karyatidy podporované konzolami vynášejí výrazně vyloženou korunní římsu. Spodní část těla mají stylizovanou do volut s palmetovými listy. Pole mezi karyatidami jsou opatřena orámovanými plochami. Tři střední pole jsou vyplněna dvojicemi troubících andělů s florální výzdobou. Dvě krajní pole obsahují vždy květ složený z palmetových listů. Převýšení středního dílu jižního průčelí je umocněno atikou s balustrádou. Členění balustrády odpovídá členění stavby v nižších úrovních.“²

2.3 Charakterizace a popis současného stavu figurální a ornamentální štukové výzdoby

2.3.1 Karyatidy

Šest plastik karyatid se nacházejí pod korunní římsou. Postavy jsou odlité z jedné formy, proto mají identické vzezření. Jedná se o antizující postavu ženy s vlnitými vlasy spletenými do dvou copů, které jí splývají na ramena, na hlavě má posazenou nízkou zdobenou korunku. Je oděna do antické tuniky s krátkými rukávy, pod pasem jí sbíhá tunika do sepnuté drapérie, ta se pozvolně proměňuje ve velký akantový list, který již zdobí prodlouženou konsolu, kterou zakončuje menší voluta. Konsola je po obou bocích zdobená rostlinným ornamentem a z pohledové strany probíhá středem konzoly drobný perlovec. Postava Karyatidy má ruce složené v pase.

² Miloš Kudrnovský, Renata Veselá, *Zjednodušený nedestruktivní stavebně-historický průzkum vnějšího pláště hlavní budovy*. Miletín 2015-17, str. 21,22

Popis současného stavu

Plastika byla odlita do sádry na tři části (viz. grafické znázornění v obrazové příloze), to umožňovalo snadnější zaformování a následné osazení plastiky na fasádu. Jednotlivé části odlitků byly přibity na fasádu železnými hřeby. V případě karyatid jsou tyto hřeby viditelné, nacházejí se na prodloužené konzole ve spodní části a jsou částečně zkorodované (obr. 16). Povrch plastik je stejně jako u celé fasády zaslepen vrstvou nátěrů, zejména poslední nátěr zaslepuje hloubky modelace plastiky. I přes silné vrstvy nátěrů jsou v místech dělicích rovin vidět průběžné praskliny, které přesně vymezují jednotlivé části odlitku sesazené v jeden celek (obr. 15).

Karyatida RE12/A. Tento odlitek se nachází na okraji fasády a jeho stav je nejhorší z důvodů vlivu podnebí. S velkou pravděpodobností tomu tak bylo i v minulosti, proto je pravděpodobné, že po odkryvu bude více poničen než ostatní plastiky, které jsou chráněné korunní římsou. Vrstvy nátěrů na plastice jsou na exponovaných místech degradované, místy zcela chybí až je viditelná originální hmota sádrového odlitku (obr. 13). Povrch odlitku je v těchto místech také poškozen do té míry, že je jsou zřetelná zrnka plniva ve hmotě odlitku. Dalším větším poškozením je chybějící ukazováček na pravé ruce karyatidy.

Karyatidy RE12/B, RE12/C, RE12/D. Všechny odlitky karyatid mají zřetelnou prasklinu v místě dělicí roviny, která odděluje dva hlavní díly odlitků. Povrchy nátěru na volutách konzol jsou mírně opršelé (obr. 17).

Karyatida RE12/E. Plastice chybí prst na pravé ruce (obr. 14). Na volutě prodloužené konzoly jsou degradované vrstvy nátěrů.

Karyatida RE12/F. Současný nátěr je potřísněn barvou použitou při opravě střechy v roce 2016 (obr. 12). Odlitek se nachází na okraji fasády, a proto lze předpokládat, že můžeme nalézt po sejmutí nátěrů četné stopy po opravách, z vizuálního hlediska je možno říci, že je stav díla dobrý.

2.3.2 Florální rozety a reliéfy satyrů

Ve dvou krajních polích mezi plastikami karyatid se nacházejí (florální rozety) dva kruhovými reliéfy s motivem květin, skládajících se z akantových listů **RE13/A, RE13/B** (obr. 18). Tyto reliéfy nejeví vážnější poškození. Modelace listů je zaslepena vrstvou nátěrů, stejně tak jako u zbylé plastické výzdoby. Tři zbylé pole zdobí tři totožné odlitky reliéfů zobrazující postavy troubících „putti“, kteří se o sebe opírají zády, jsou posazeny na akantových listech, mezi jejich hlavami vyrůstá květina, na níž sedí holubice s rozpjatými křídly. Jedna postava znázorňuje Satyra hrajícího na dvě trumpety, druhá postava putti hraje

na mušli, její končetiny tvoří ocasní ploutve. Okolo reliéfů je bohatá florální výzdoba, celý reliéf ve tvaru obdélníku je orámován profilovaným obdélníkovým štukovým rámem.

Popis současného stavu

Reliéfy byly vždy odlity na tři části do sádry a sestaveny až na fasádě (dělicí roviny odlitku jsou graficky znázorněny v Obrazové příloze). Na všech třech reliéfech byla v minulosti uražena hlava holubicím, při posledních rekonstrukcích nebyla tomuto defektu věnována pozornost a místo bylo pouze natřeno silnými vrstvami nátěrů (obr. 21). Dalším větším defektem je chybějící kopyto satyra u reliéfu **RE14/C** (obr. 20). U všech třech reliéfů můžeme nalézt pouze defekty drobného charakteru, zatřené silnou vrstvou nátěru.

2.3.3 Architráv - vlys s plastickou výzdobou

Architráv zakončuje pilastry s korintskou hlavicí. Je tvořen dvěma římsami, které rámuji plastickou výzdobu. Výzdobu tvoří šest konzol s akantovým listem, které se nacházejí v ose s pilastry a karyatidami. Mezi konzolami je pět polí s festony. Dva jednoduché festony se nachází v krajních polích, dvojité festony propojené reliéfem lví hlavy zdobí tři pole ve středu fasády. Feston je složen z ovoce a květin na obou koncích každého festonu se vinou dvě stuhly.

Popis současného stavu

Dvě průběžné římsy tvořící architráv jsou ve velmi špatném stavu. Hluboké praskliny vedou průběžně oběma římsami po celé délce fasády, na některých místech se již zcela odloučila hmota omítky od podkladu a hrozí její pád (obr. 22-24). Výrazné poškození je způsobeno zatěžováním římsy klimatickými cykly a povětrnostními podmínkami. Prudké teploty v zimním a letním období zapříčiňují vznik mikropřasklin a následný transport vody pod povrch nátěrů. I mrazové cykly způsobují na této exponované části fasády největší škody. Tyto zásadní poškození také podporují odlišné fyzikální vlastnosti současného neprodyšného akrylátového nátěru. Rozsah poškození a prasklin je zakreslen v Obrazové příloze v grafickém zákresu.

Konsoly s akantovým listem jsou v dobrém stavu vyjma konsoly **RE9/A**, **RE9/F**, které se nacházejí na koncích fasády a jsou tak více exponovány podnebním podmínkám. Nátěr se na těchto místech odlučuje od podkladu, je opršelý a místy dochází k úbytku originální hmoty odlitku (obr. 28). Pole s festony a lvy nejeví větší známky poškození či degradovaného povrchu, pouze vrstvy nátěrů zaslepují modelaci reliéfů.

2.3.4 Pilastry, andělé s erby a portrét Václava Hanky

Šest pilastrů zdobených v dříku kanelurami stojí na profilovaných soklech, zakončují je korintské hlavice skládající se z akantových listů. Mezi třemi centrálními poli nad okenními oblouky se nacházejí haut-reliefy dvou zrcadlově identických andělů. Anděl na pravé straně drží roh hojnosti, anděl na levé straně brk, společně svírají vavřínový věnec zdobený stuhou uvnitř věnce se nachází portrét Václava Hanky (obr. 32, 34). V postranních polích andělé drží vavřínové věnce s reliéfy erbů lva (zemským znakem) a městským znakem hradeb (obr. 35). Pole na krajích fasády jsou zdobena v dolní polovině čtvercovou reliéfní profilovanou výzdobou v horní polovině, která je oddělena drobnější římsou se nachází obdélníkový profilovaný rám. Uvnitř rámu je v reliéf znázorňující stuhou zavěšenou kartuši s datací postavení Hankova domu „1873“ na spodní část kartuše je zavěšena kytice se stuhami (obr. 37, 38). Vzezření těchto reliéfů je na obou stranách fasády totožné. Okenní otvory jsou zvýrazněny menšími pilastry a archivoltami, okna jsou okolo zdobena profilovaným půlkruhem, který ve vrcholku ukončuje klenák s akantovým listem.

Popis současného stavu

Na fotografii z let 1969-1974 (obr. 8) je vidět jasné poškození fasády před generální opravou Hankova domu. Pilastr **16A/1** na levém okraji fasády byl v minulosti kompletně rekonstruován. Při renovaci došlo pravděpodobně k neforemnému a esteticky nepřijatelnému doplnění částí hlavice **RE1/B** (obr. 30). Neforemně působí i drobnější pilastry okolo oken (obr. 39). Drobná profilace (prstenec) pod hlavicemi pilastrů se od sebe liší (obr. 31). Původní tvar dvojité profilace zde zcela zanikl a z dobových fotografií (viz. Obrazová příloha) není zcela zřejmý. Takto neforemné doplňky se nachází na několika místech (obr. 30, 31, 39). Dřívky pilastrů byly při rekonstrukci pozměněny a kanelury částečně přeštukovány. Zatočené konce akantových listů zdobících hlavice sloupů mají opršlý povrch, místy jsou již zcela bez nátěru, dochází zde především k degradaci originálního povrchu sádrového odlitku. Příčinou je exponovanost částí odlitku podnebním vlivům. Ve špatné kondici jsou hlavice na okrajích fasády **RE1/A** a hlavice **RE1/F** (obr. 27, 28, 29). Z generální opravy v letech 1969-1974 pochází s největší pravděpodobností úprava čtvercových geometrických motivů v krajních polích **O17/A, B** (obr. 40). Reliéf zde byl přeštukován a pod vrstvou štuky zmizela původní výrazná profilace geometrického motivu. Nad levým okenním obloukem okolo obou stran volutového klenáku se vinou drobné statické praskliny, které zabíhají až k rámu okna (obr. 36).

Štuková výzdoba fasády je tvořena převážně ze dvou druhů materiálů; odlitků sádry technikou tzv. pařížského štuky a tažených štukových profilů a štukových polí. Jako pojivo byl použit červený písek. Grafické znázornění poškozených míst na fasádě a identifikace odlitků ze sádry viz. Obrazová příloha.

3 VYHODNOCENÍ PRŮZKUMU

Bohatě plasticky zdobený střední díl jižního průčelí si zachoval až do dnešního dne původní vzezření bez větších změn, vyjma menších úprav dřívů pilastrů, ke kterým došlo při rekonstrukci v letech 1969-1974, a které jsou znatelné na dobových fotografiích. Případnou rekonstrukci je třeba konzultovat se zástupci NPÚ

V průběhu času byl povrch fasády obnovován vrstvami nátěrů, které nyní povrch plastické výzdoby zaslepují a ubírají tak na původním plastičtějším, esteticky hodnotnějším vyznění výzdoby. Poslední silná vrstva akrylátového nátěru byla použita na figurálních a florálních motivech dokonce ve dvou vrstvách. Nátěr je po celé ploše kompaktní až na výzdobu, která se nachází na okrajích fasády a je tak více exponována podnebním vlivům. Zde je nátěr lokálně degradován, až zcela chybí a proto dochází k degradaci originálního povrchu odlitků ze sádry. Dále je nátěr opršlý v místech, kde plastické prvky vyčnívají z fasády.

Veškeré figurální a florální reliéfy jsou zhotoveny ze sádry s přídavkem jemného červeného plniva (technikou tzv. pařížského štku) tažené prvky a plochy jsou zhotovené z jemného vápenného štku. Odlitky ze sádry byly odlévány v dílně do forem a poté transferovány na fasádu, kde byly upevněny pomocí železných hřebů. V současnosti jsou tyto hřeby na některých místech zkorodované. Sádrové odlitky v exteriérových podmínkách nejsou v našich zemích tak časté, ale z úpravy povrchu (pevná, kompaktní vrstva nátěrů) odlitků je zřejmé, že byl v minulosti kladen důraz, aby byly důkladně chráněny před podnebními vlivy.

Odkrytím akrylátového nátěru na referenčních místech bylo také zjištěno, že povrch plastické výzdoby byl již v minulosti čištěn (pravděpodobně při rekonstrukci v letech 1969-1974). Ve spodních partiích, kde se nachází haut-reliéfy andělů s věnci pravděpodobně ve větší míře než v horních částech fasády. Čištění bylo provedeno pouze částečně, a proto jsou na povrchu odlitků fragmenty barevných vrstev. Rozsah a míra odstranění starších nátěrů bude zřejmý až po plošném odstranění akrylátového nátěru. Tyto nerovnosti mezi fragmenty vrstev bude pravděpodobně nutné vyrovnat před aplikací samotného nátěru. Povrch dalších vrstev nátěrů na odlitcích pod akrylátovým nátěrem je velice hladký nenasákavý a pevný. Tento technologický problém se bude muset řešit z hlediska výběru vhodného nátěru, který by měl zcela přilnout k povrchu fasády.

Zkouška odstranění všech vrstev nátěrů až na povrch sádrového originálu ukázala, že by tento postup byl časově velice náročný a není jisté, zdali s dobrým výsledkem, jelikož materiál odlitků (sádra s plnivem) je poměrně měkký a během čištění vrstev nátěrů může docházet k jeho mechanickému poškození.

Dalším významným poškozením jsou hluboké praskliny na obou římsách architrávu, které se vyskytují podél celého středního dílu jižního průčelí fasády a zasahují hluboko do omítkových vrstev.

Výrazné poškození je způsobeno zatěžováním římsy klimatickými cykly a povětrnostními podmínkami i vlastnostmi neprodyšného akrylátového nátěru. Zde již není možné omítky konzervovat a injektovat, jelikož hmota omítky je zcela oddělena od podkladu. Proto bude nutné uvolněné části omítky zcela odstranit a nahradit omítkou novou, která bude svým složením a povrchovým zpracováním blízka použitému štku na fasádě. Obecně jsou omítkové vrstvy kompaktní a mohou dále plnit ochranou funkci fasády.

Drobné praskliny se nachází v místě spár sesazených částí odlitků a zasazených částí odlitků do štukových polí. V letech 1969-1974 byla fasáda rekonstruována a došlo zde na několika místech k neestetické tvarové rekonstrukci. Tyto místa by měla být znovu doplněna-rekonstruována podle originálů (odlitků), které se na fasádě dochovali v původní podobě.

Barevnost fasády

Z výsledků sondážního průzkumu in situ a stratigrafického průzkumu zpracovaného v laboratoři vyplývá, že fasáda byla původně opatřena plošně bílým nátěrem, následně světle růžovo-okrovým nátěrem poté světle hnědým nátěrem.

Tato posloupnost barevnosti koresponduje s dobovými pohlednicemi, na kterých je fasáda Hankova domu zobrazena ve světle růžové i okrové barvě (obr. 1, 2 v Obrazové příloze). Současná barevnost fasády (světle šedá-tažené prvky, tmavě šedá-figurální a ornamentální prvky) tak neodpovídá původní barevnosti fasády.

4 RESTAURÁTORSKÝ ZÁMĚR

Restaurování figurální a ornamentální výzdoby navazuje na celkovou koncepci obnovy památky Hankova domu ve smyslu navrácení se k původnímu vzezření a obnově pláště budovy se všemi prvky. Proto navrhujeme obnovit barevnost pláště na původní světle okrovo-růžovou barvu či světle hnědou. Barvu.

Záměrem restaurování je zastavit erozi omítkových vrstev v místech říms, narušené části omítky odstranit a nahradit je novým štkem svými vlastnostmi blízkým originální hmotě. Důležité především je zachování charakteru zpracování modelace a povrchu omítky. Cenné vrstvy omítek které jsou stále soudržné, bude třeba zajistit injektáží a konzervovat zpevňovacím prostředkem.

Obnova nátěru bude respektovat původní barevnost fasády a zároveň by měla být přizpůsobena současnému stavu povrchu plastické výzdoby. Je třeba zdůraznit, že výzdoba fasády je tvořena ze sádrových odlitků, které nemají v exteriéru dostatečně dobrou odolnost. Této informaci by se měl

podřizovat výběr vhodné technologie a materiálů pro obnovu této části fasády. Před aplikací nového nátěru bude nutné odstranit stávající nevhodný akrylátový nátěr. Odstraňování akrylátového nátěru chemickým naměkčením a pomocí skalpelů by mělo být prováděno šetrně a to zejména na plastické figurální a florální výzdobě. Poškozená a degradovaná místa sádrových odlitků by měla být doplněna tmelem na bázi sádry. Po očištění fasády bude třeba provést revizi kovových hřebů a skob, kterými jsou připevněny reliéfy ke zdivu. Pokud budou ve špatném stavu navrhujeme hřeby vyměnit za nerezové armatury, případně stávající hřeby a skoby očistit poté natřít antikoročním nátěrem. Rekonstrukci dřívých pilastrů doporučujeme konzultovat se zástupci NPÚ.

Po sejmutí vrstev nátěrů ze štukové výzdoby, bude možné posoudit exaktněji stav památky a případně blíže specifikovat postup restaurátorských prací

Navrhovaný postup prací:

Restaurátorská dokumentace

Provedení doplňujícího restaurátorského průzkumu. Provedení podrobné fotodokumentace a grafických zákresů všech částí fasády během restaurátorských prací.

Injektáž dutin a praskli

Pro injektáž doporučujeme prostředek na vápenné bázi, kterým vyplňujeme místa kde je ztráta adheze k podkladu, místa dutá na poklep a praskliny.

Před-zpevnění a zpevnění

Doporučujeme zpevnit hmoty omítkové vrstvy, u kterých hrozí během čištění ke ztrátám. Pro zpevnění lze použít organokřemičité konsolidanty za předpokladu suchého podkladu.

Čištění

Čištění akrylátového nátěru (poslední vrstvy) navrhujeme provést mechanicky, pomocí skalpelů a kompresních zábalů. Před započatím prací bude nezbytné provést zkoušky čištění. Po aplikaci těchto prostředků je nezbytné tuto část fasády důkladně omýt beztlakou vodou.

Kovové prvky

Stav očištěných kovových hřebů a skob, kterými jsou odlitky připevněny k fasádě je třeba zkontrolovat v případě potřeby nahradit novými nerezovými. Stávající hřeby je třeba očistit od rzi a opatřit antikoročním nátěrem.

Lokální zpevnění, fixáž barevných vrstev

Zpevnění barevných vrstev navrhujeme v případě, jestliže se po odstranění akrylátového nátěru prokáží starší barevné úpravy nestabilní a degradované.

Tmelení

Všechny plastické defekty povrchového i hloubkového charakteru navrhujeme doplnit vápenným tmelem v případě štuků, v případě sádrových odlitků – tmelem na bázi sádry.

Obnova profilovaných říms

Profilované římsy, které jsou již ve hmotě omítky nenávratně degradované a odtržené od podkladu bude nutné odstranit a nahradit je zcela novým identickým profilováním z materiálu, který je svými vlastnostmi blízký originálu.

Nátěr

Na základě nálezů průzkumu, budou provedeny návrhy celkové barevnosti fasády a poté referenční vzorky na fasádě in situ. Výběr nátěrového systému bude konzultován s objednavatelem a zástupci NPÚ. Předběžně navrhujeme použití silikonového nátěru.

5 NAVRHOVANÉ MATERIÁLY A TECHNOLOGIE

Technologie a podmínky restaurátorských prací by měly být v souladu s podmínkami uvedenými v technických listech vybraných výrobků.

Odkryv vrstev nátěrů: KEIM DISPERSIONSENTFERNER-AROMATENFREI (KEIM), IMPASOL® BIO SOLVENT, ULTRA 2000 (AQUA), AGE (Remmers) skalpely, případné dočištění pomocí skelných vláken.

Injektáž prasklin šuku: speciální restaurátorské injektážní směsi na vápenné bázi - LEDAN® TA1, POROSIL ZTS, VAPO INJEKT 01 (AQUA obnova staveb s.r.o.).

Lokální konsolidace omítkové vrstvy: konsolidační prostředek na bázi organokřemičitanů - KSE 100, případně KSE 300 (Remmers).

Fixace barevných vrstev: akrylátová disperze (K9, Kremer Pigmente), koncentrace 3%.

Konzervace kovu, výměna armatur: mikropískování (abrazivo korund brown, při tlaku max. 4 bar), nerezová tyčovina, konzervační nátěr FerroGard®, ochranný anti korozní nátěr.

Doplnění chybějící originální hmoty šuku/sádry: Tmel na vápenné bázi, tmel na bázi sádry

Nátěrový systém: difuzní matná barva na bázi pravého silikonu COLOR LA (Remmers)